Apareix el cos de l'únic gran mestre templer trobat fins ara

Autor: La Historiadora
Data de publicació: 24-08-2019

Es tractaria del català Arnau de Torroja, finat a Verona quan retornava de negociar amb Saladí a Jerusalem a finals del segle XII.

Es deia Arnau de Torroja i va ser un dels 23 grans mestres dels templers, el conegut orde de religiosos armats que protegien els peregrins que s'aventuraven a viatjar fins a Terra Santa i que, encara avui, continua envoltat d'incògnites.

Vuit segles després de la seva mort, aquest cavaller gairebé llegendari pot convertir-se en el primer dels grans mestres el cos del qual arriba fins als nostres dies.

Com si es tractés d'una pel·lícula d'aventures històriques, el seu suposat sepulcre va aparèixer per sorpresa darrere d'una paret mentre es feien obres de restauració a l'església de San Fermo de Maggiori de Verona.

Un sarcòfag de pedra amb una creu del Temple esculpida va alertar els operaris. A dins hi havia les restes mortals d'un home d'edat avançada cobert amb un sudari de seda. Sens dubte, es tractava d'un personatge rellevant de l'època.

Un equip d'investigadors italians, liderats per En Giampero Bagni, arqueòleg de Bolonya, i l'antropòleg Fiorenzo Facchini no va trigar a deduir que podien estar davant les despulles mortals d'Arnau de Torroja, un noble català nascut a la localitat de Solsona a qui la mort va sorprendre a Verona el 30 de setembre del 1184 quan retornava de Terra Santa després d'haver intentat negociar una treva amb Saladí i de fer de mitjancer entre les tensions amb l'orde dels Hospitalers.

Després de les deduccions històriques i arqueològiques, van arribar les proves científiques. El carboni 14 va revelar que

les despulles pertanyien al període d'entre 1020 i 1220.

Se'n van extreure una mostra, una dent, per a fer-ne l'anàlisi genètica amb la col·laboració d'En David Reich, de la Universitat de Harvard.

Aquesta dent va acabar de confirmar que el cos pertanyia a un home. «Es tracta d' un individu d'edat avançada, d'1.65 metres d'alçada i amb els ulls blaus», detalla Carles Lalueza-Fox, investigador de l'Institut de Biologia Evolutiva (IBE) —un centre mixt del CSIC i la Universitat Pompeu Fabra—, que a partir d'ara passa a jugar un paper determinant per identificar l'home enterrat sota la creu templera.

Les mostres van viatjar fins a Barcelona, on s'hi han efectuat diferents anàlisis de genètica de poblacions que situen el personatge molt proper als catalans actuals, encara que els resultats no són concloents per manca d' informació de com eren els catalans de fa mil anys.

Allò que sembla prou clar és que les restes són més properes «a les dels individus ibèrics actuals o fins i tot francesos abans que als italians», afirma Lalueza-Foix, que ha liderat aquests últims treballs.

Per poder concloure sens dubte que les despulles pertanyen a Arnau de Torroja, haurien de ser comparades amb les d'algun parent de primer grau, cosa que serà possible. Casualment el seu germà Guillem de Torroja va ser arquebisbe de Tarragona i les seves restes reposen a la catedral, exposades en una arca de marbre en una paret de la capella de Santa Bàrbara. «És excepcional que s'hagin conservat les tombes de tots dos germans», comenta sorprès el científic català.

L'arquebisbat de Tarragona i el capítol catedralici han donat ja el permís perquè els investigadors puguin extreure mostres que permetin realitzar l'estudi genètic. «Amb una dent ja en tindríem prou», explica En Lalueza-Fox.

«Els germans comparteixen el 50 % dels genomes i la identificació seria irrefutable», argumenta. «En un parell de mesos, ja podrien conèixer-se els resultats», afegeix.

La ciutat de Verona s'ha bolcat amb la troballa, que espera que esdevingui un atractiu turístic per als apassionats per la historia dels templers, la militia Christi creada el 1120 per l'Hug de Payens, la intervenció de la qual a les creuades han fet història.

Van ser anomenats templers perquè van ocupar les estances del palau del rei BalduÍ II a Jerusalem, considerat el temple de Salomó. L'orde va ser dissolt el 1312 i un gran nombre dels seus membres van ser condemnats a la foguera.

Els documents històrics ja apuntaven que Arnau de Torroja, el novè gran mestre, va ser enterrat en aquesta localitat, concretament a l'església del Temple de San Vitale, que va patir danys irreparables en la crescuda del riu Adige el 1760, la qual cosa va provocar-ne la clausura.

Els seus béns van ser repartits en esglésies properes, como la de San Fermo de Maggiore, on s'ha produït la gran troballa. Precisament, aquest cap de setmana Verona acull un congrés històric-científic per donar a conèixer el descobriment del sepulcre i explicar què se'n sap fins ara. Sens dubte, la ciutat espera poder presumir de tenir-hi soterrat l'únic gran mestre identificat de l'Orde del Temple.

Font:mysteryplanet La Vanguardia.

La historiadora@LaHistoriadora_
https://twitter.com/LaHistoriadora_/status/1157619823326748672?s=08
http://www.rtve.es/alacarta/videos/arqueomania/arqueomania-templarios/5335767/?t=18m57s
https://www.ccma.cat/324/troben-a-verona-les-suposades-restes-dun-gran-mestre-templer-catala/noticia/2851481/